

gangspunkt i sognetanken og menighedsrådsstyret er det sikret, at det folkekirkelige styre er åbent for alle døbte uanset kirkepolitisk opfattelse. Den ordning er sammen med de mange mindretalsbeskyttelser med til at sikre rummeligheden i den danske folkekirke, samtidig med at et bredt flertal i Folketinget jo løbende har udvidet menighedsrådenes kompetence.

Det anføres undertiden, at der skal være lighed mellem folkekirken og trossamfundene. Den lighed kan der jo aldrig blive, for der vil altid være forskel. Statsmagten fastsætter love for folkekirken, og sådan må det være, når folkekirken har status efter grundloven, og folkekirken skal være evangelisk-luthersk.

Men for andre trossamfund skal der være fuldstændig trosfrihed. Derfor skal statsmagten ikke blande sig i andre trossamfunds forhold. Vi skal ikke blande os i, om muslimer vil velsigne homoseksuelle forhold, og vi skal ikke blande os i, om katolikkerne vil have kvindelige præster. Der er i Danmark total frihed for trossamfundene. Ja, der er oven i købet positive særrettigheder i form af skattefradrag, en positiv særbehandling, som vi i Venstre ønsker bevaret. Men vi ønsker altså også folkekirkens særstatus bevaret.

Den struktur, vi har uden kirkeråd, har sikret, at folkekirken ikke politiseres, for den har ingen politisk betydning. Man kan gå til USA for at se, hvordan det går, når alle kirker er helt frie af staten og ligestillede. Så bliver trossamfundene pludselig interessante for magthaverne, og Vor Herre tages med i valgkampen. Den udvikling ønsker vi os ikke i Danmark.

Der er heller ikke noget, der tyder på, at danske menigheder massivt ønsker grundlæggende forandringer i folkekirkens forhold. Jeg har nu i årevis rejst rundt og holdt møder i de danske menigheder, og det er altså ikke kirkeråd, der efterlyses, når man kommer og holder foredrag og diskuterer med menighederne.

Det er så klart, at vi naturligvis løbende skal drøfte, om vi har fundet den bedste løsning med hensyn til kompetencefordelingen mellem stat og kirke og mellem stifterne og provstiuvalg og menighedsråd. Den diskussion skal vi stadig have. Vi er da ikke i Venstre i tvivl om, at tendensen stadig går imod, at den kirkelige økonomi i endnu højere grad varetages af de folkekirkelige organer frem for af staten.

Men vi står altså vagt om det principielle. Så længe de fleste danskere døber deres børn, så længe skal folkekirkens status bevares, og så

længe må folkekirken så på den anden side finde sig i, at rammerne fastlægges af Folketinget. Så længe den evangelisk-lutherske folkekirke er den danske folkekirke, så længe holdes kirken fast på kun at være kirke, og staten holdes fast på kun at være verdslig øvrighed og ikke frelseanstalt.

Den skelnen mellem lov og evangelium, som netop den evangelisk-lutherske kirke sikrer, hidrører jo alene fra evangeliet selv. Den dag evangeliets forkyndelse ikke er sikret i Danmark, vil staten begynde at overtage kirkens rolle både med uevangelisk og udemokratisk sammenblanding af religion og politik til følge. Det vil vi bekæmpe på enhver måde.

Kl. 10.40

Jeg skal til slut sige, at vi naturligvis stemmer for det forslag til vedtagelse, vi selv har været medforslagsstiller til. Jeg er da meget spændt på at høre, med hvilken begrundelse de andre partier eventuelt vil stemme imod, at grundlovens § 4 skal bevares.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KD):

Jeg synes altid, det har været sjovt, når vi har haft de her debatter, når man svinger sig op, som fru Birthe Rønn Hornbech også gør det her, og siger, at det ligesom bliver den evangelisk-lutherske folkekirke, vi har herhjemme, som formår at skelne mellem lov og evangelium, som fru Birthe Rønn Hornbech var inde på det her til sidst. Det er en del af vores lutherske arv, og det skal man gøre.

Men der er vel ret beset andre evangelisk-lutherske kirker, som har indrettet sig anderledes, end vi har her i Danmark, uden at man af den grund kan sige, at de bliver mindre evangelisk-lutherske. Eller hvad?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg nævnte jo f.eks. USA, som har flere kirker, der nærmer sig den lutherske kirke. Vi kan jo se, og jeg skal gerne gentage det, hvordan det er gået i USA, hvor vi har set det senest i valgkampen.

Både hr. Jann Sjursen og jeg har set, hvordan det går, når en amerikansk ambassadør vil blande sig i religion og bestemme, hvad danske politikere skal tro og gøre og komme til bønnemøde hos ham. Det kender vi jo godt.

Vi ved også fra svenske teologer, at der sker en snigende politisering af den svenske kirke,